

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Δ' ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΙΕΡΕΑ Κ. ΕΥΓΕΝΙΟΝ ΤΟΜΠΡΟΝ
ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΑ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
(ΚΥΡΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ)

«Γυώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσεις ὑμᾶς».

Ο Κύριος.

«Ἐάν δὲ καὶ ἀθλῆτις οὐ στεφανοῦται, ἔάν μη νομίμως ἀθλήσῃ».

Απ. Παῦλος.

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ - ΑΘΗΝΑΙ 1973

Αἰδεσιμώτατε,

Διὰ τῆς παρούσης ἐπανέρχομαι κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μου, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν... «παραλειπομένων» καὶ συγχρόνως τὴν ἀναίρεσιν τῆς προσφάτου (20 Δεκ. 1972) ἐγκυκλίου τοῦ Ἀρχ-πού ὑμῶν κ. Ἀνδρέου, γνωστοῦ δόντος, διὰ μοναδικὸς συντάκτης τῶν τοιαύτης μορφῆς κειμένων τυγχάνει ἡ ἡμετέρα αἰδεσιμότης.

Δυστυχῶς κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα ἀπὸ τῆς τελευταίας πρὸς ὅμας ἐπιστολῆς μου (8 Σεπτ. 1972) οὐδεμίᾳ πρόδοος ἐσημειώθη ἐκ μέρους ὑμῶν ἡ τῆς Συνόδου σας, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἐνώσεως. Ἀπεναντίας μάλιστα ἐνεργήσατε τὰς κάτωθι πράξεις, αἱ όποιαι καὶ ἐν αρκοθέτοις εὐθέως καὶ ἀσφαλῶς τὴν ἀνωτέρω ιερὰν ὑπόθεσιν, καίτοι ἡμεῖς προσωπικῶς διετηροῦμεν ἰκανοὺς ἐνδοιασμούς ἐὰν ἔπρεπε νὰ γίνη, κατόπιν τῶν ἀποδείξεων τῆς ἀμετανοήτου διαγωγῆς σας...

α) Ἐδημοσιεύσατε κακοβούλως καὶ ἐπὶ σκοπῷ συγχύσεως καὶ μόνον τὴν γνωστὴν ἥδη τοῖς πᾶσιν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπισκόπου Θεοφίλου, ὁ όποιος διὰ λόγους κρυψίους καὶ σκοτεινούς, ἤρνετο δὲ πειρατείας τὴν συμμετοχήν του εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ κυροῦ Ἀκακίου, ἐπιθυμῶν οὕτως νὰ ἐκδικηθῇ τὴν Ρ. Διασποράν, πιθανώτατα δὲ καὶ τὸν ἴ. ἀγῶνα ΓΟΧ Ἑλλάδος, διὰ τοὺς ἐλέγχους τοὺς όποιους ὑπέστη λόγω τῆς τελευταίας οἰκουμενιστικῆς διαγωγῆς του ἡ όποια καὶ τελικῶς τὸν ὀδήγησεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ρουμανικοῦ Πατριαρχείου. (Τὸ ἄστατον τῆς σταδιοδρομίας τοῦ ἀνδρὸς εἰς: IRENIKON 1972, No. 3, σελ. 418-9).

Κατὰ τὴν ἀναδημοσίευσιν ἐν φωτοτυπίᾳ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς εἰς τὸ περιοδικόν σας (KEO*, Ἰούλ. 1972), ἀφήρεσατε τεχνητέντος τὴν ἡμερομηνίαν αὐτῆς ὡς ἐπίσης καὶ τὰς λέξεις «τρέχοντος ἔτους» (cette année) ἐκ τῆς μεταφράσεως της, προκειμένου νὰ καλύψητε οσοβαρόν τι σημεῖον ἔχον σχέσιν μὲ τὴν ἀναγνώρισίν σας, ὡς θὰ ἀποδείξωμεν περαιτέρω. Συγχρόνως ἐδημοσιεύσατε καὶ τὸ κάτωθι σχόλιον:

«ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΚΗΡΥΚΟΣ. Η ἀνωτέρω ἐπιστολὴ ἐπίσημος καὶ ρητή, ἀποκαλύπτει μίαν πτυχὴν τῆς θολῆς ἐκνόμου καὶ παρατύπου δῆθεν «χειροτονίας» τοῦ Ἀκακίου Παππᾶ, ἡ όποια εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡμιφεοβητήθη βασίμως ἀπὸ τὴν ἡμετέραν παράταξιν κυροῦ Ἀρχ-πού Ματθαίου, στερρῶς ἔχομένην (sic) τῶν θείων καὶ ιερῶν Κανόνων τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Ἀτυχῶς — καὶ τὸ λέγομεν μετ' ἀληθοῦς καὶ βαθείας θλίψεως — ἐδικαώθη-

μεν καὶ διὰ μίαν ἀκόμη φοράν εἰς δσα καλοπραιρέτως ἔγγραφαμεν περὶ τοῦ πρωτοφανοῦ ἐμπαιγμοῦ Κανόνων καὶ Παραδοσεων καὶ τῆς ἀδιστάκτου παραβίασεως τούτων διὰ τῆς δῆθεν «ἐπισκοπιμήσεως» τοῦ Ἀκακίου Παππᾶ κατὰ τὸ ἔτος 1963. (Αντὶ 1960, σ. ἡμ.). Η θεία Νέμεσις ὡμίλησεν ἀποστοιριτικῶς! Εκ τῶν ἀνωτέρω λόγων σας προκύπτει τὸ κάτωθι συμπέρασμα:

+ Ή κειροτονία τοῦ κυροῦ Ἀκακίου ἦτο παράνομος καὶ ἀντικανονική, ἡ δὲ μετὰ ταῦτα γενομένη ἀναγνώρισί της ὑπὸ τῆς Ρ. Διασπορᾶς, εἰς οὐδὲν ἰσχυρεῖσαν πρὸς θεραπείαν τῆς!

Ἐρωτῶμεν· Διὰ τῆς ἀνωτέρω διαγωγῆς σας τορπαλλίζετε εἰς ὃ θέως καὶ ἀσφαλῶς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐνώσεως ἡ δχι; Διατί τί τότε ἐδέχθητε κατὰ τὴν ἀναγνώρισί σας, διὰ τὴν ἐνσωματωθῆτε δεόντως μετὰ τῶν Χρυσοστομικῶν ὑπὸ τὸν Ἀρχ-πον Αὐξέντιον; Οὐχὶ διότι ἐπληροφορήθητε ἐν Ἀμερικῇ διὰ ΔΥΟ ἡσαν οἱ κειροτονήσαντες τὸν Ἀκάκιον, πρᾶγμα τὸ ὅποιον καὶ ἐδηλώσατε ὁ Ιδιος, καὶ ἐπισήμως κατὰ τὸ συλλείτουργὸν τῆς «Συνόδου» σας τῇ 15 Ὀκτ. 1971; ("Ορα πλείστα Α'**", σ. 3).

Άλλὰ καὶ εἰς ἑὰν ἦτο ὁ κειροτονήσας ἐδικαιολογεῖτο οἰανδήποτε ἀμφιβολία κατόπιν τῆς ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ὑπὸ τῆς Ρ. Διασπορᾶς; Άσφαλῶς οὐδεμίᾳ! Πᾶς εἶναι δυνατὸν ἐπύσης νὰ πιστεύσωμεν διὰ αὐτὴν τὴν «ἕ ἀρχῆ» ἀμφιβολίαν σας περὶ τῆς κανονικότητος τῆς ἀνωτέρω κειροτονίας δὲν διελευκάνατε πλὴν ἡ δεκτήτε, συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς ἀναγνωρίσεως σας, νὰ ἐνωθῆτε μετὰ τῶν Χρυσοστομικῶν; Άσφαλῶς θὰ ἐρωτήσατε ἐπισταμένως καὶ θὰ ἐθεβαίωθητε πλήρως περὶ τούτου. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπάντησις τῆς Ρ. Συνόδου εἰς τὰ σχετικὰ ἐρωτήματά σας ἦτο ἵκανοποιητική, διὰ δηλαδὴ ΔΥΟ ἐκειροτόνησαν τὸν Ἀκάκιον — παρὰ τὴν λῆψιν ὑπὸ τῆς Ρ. Διασπορᾶς τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Θεοφίλου τὴν ὅποιαν τελείως ἥγνόησε γνωρίζουσα τὸ ἄστατον τοῦ ἀνδρὸς — προχωρήσατε εἰς τὰ περαιτέρω ὑπὸ τὰς γνωστὰς συνθήκας καὶ ὑποχρεώσεις σας.

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ ἀφηρέσσατε ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Θεοφίλου τὴν χρονολογίαν τῆς κατὰ τὴν δημοσίευσί της, διὰ νὰ μὴ διακρίνηται διὰ ἡ Σύνοδος καίτοι είχεν πρόδεκα μήνον λάβει τὴν ἐπιστολήν του, ἐν τούτοις σᾶς ἐπληροφόρει διὰ ΔΥΟ ἐκειροτόνησαν τὸν Ἀκάκιον, πρᾶγμα ὡς εἴπομεν καὶ ἀπὸ σᾶς τὸν ἴδιον διακριυχθέν! Άλλὰ συνεχίζομεν.

Ἐὰν δὲ Ἀκάκιος παραμένῃ «ψευδεπίσκοπος», κατὰ τὸ κήρυγμά σας, διόπι ἐκειροτονήθη ἀπὸ ἔνα ἐπίσκοπον — συμφώνως τῇ ἀναληθῆ μαρτυρίᾳ τοῦ Θεοφίλου — παρὰ τὸ γεγονός τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς κειροτονίας ὑφ' ὅλοκλήρου Συνόδου — ἐρωτᾶμεν πῶς θὰ πρέπῃ νὰ ὀνομασθοῦν οἱ διάδοχοι τοῦ κυροῦ Ματθαίου, οἱ ἔλκοντες τὴν κειρονομίαν των ἀπ' αὐτὸν καὶ μόνον καὶ μάλιστα τοῦ Ματθαίου ὑπάρχοντος ἀπεσχισμένου τῆς Συνόδου του πρόσοπος μεῖζονος; Ὁρθοδοξίας καὶ ἐπαναστατικῶν οὐχὶ Κανονικῷ Δικαίῳ ἐνερ-

** Τὰ τὰ συντεία Α, Β, Γ ἐννοοῦμεν τὰς προαιρετίσιας τρεῖς ἐπιστολὰς ἡμῶν πρὸς τὸν π. Ελέγχον.

γῆσαντος τὰς γνωστὰς κειροτονίας του; Οὐχὶ ψευδεπίσκοπος «εἰς τὸ τετράγωνον»!!! Πότε ἐπιτέλους θ' ἀρχίστητε ν' ἀντιλαμβάνησθε διὰ ἀπέκτετε σφόδρα τῆς ὄρθοδοξου γνησιότητος εἰς φράσιν τε καὶ πρᾶξιν!!! Καιρὸς ὥρας νὰ ξωμεν καὶ ἐτέρας ναρκοθετήσεις σας εἰς τὸ σῶμα τῶν ΓΟΧ Ἑλλάδος.

• • •

1. — Κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1972 ἀπηυθύνατε ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Σύνοδον τῶν Χρυσοστομικῶν ἐκδηλοῦντες ἐπιθυμίαν πρὸς ἐνωσιν(!) προτείνοντες διὰ αὗτη πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἀλληλογραφίας, καθορίζοντες ὡς ἔξης τὸν τρόπον ἐκτελέσεώς της.

«Ἄριφότεραι αἱ Παρατάξεις τῶν ΓΟΧ ἐπιβάλλεται νὰ ὄρισωσιν Συνοδικῶς ἀνὰ τρεῖς Ἀρχιερεῖς διὰ τὴν ἐπίδοσιν καὶ παραλαβὴν τῶν σχετικῶν ἔγγραφων συνεννοήσεων, ἵνα ἡ δλη διαδικασία ἡ σύννομος, κανονική κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ τὴν ὄρθοδοξον ἀκρίβειαν». Εἰς τὰς προτάσεις τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς σας ἀπήντησεν μετὰ τριήμερον (4.11.1972) ὡς ἀκολούθως ἡ Σύνοδος τῶν Χρυσοστομικῶν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1105 ἔγγραφου τῆς, ἀποδεικνύουσα οὕτω τὴν ζωηράν της ἐπιθυμίαν πρὸς διευθέτησιν τοῦ πολυετοῦς κωφιού.

«Σεβασμώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ασπαζόμενοι ύμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, σπεύδομεν νὰ ἀπαντήσωμεν ταχέως πρὸς ύμᾶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 871/1.11.72 π. ἡμ. ἔγγραφόν σας. Μᾶς εύρισκετε ἀπὸ λύτως συμφώνους διὰ τὴν ποθητὴν εἰς δλους ἡμᾶς κατὰ Θεὸν ἐνωσιν καὶ ἀναμένομεν μετὰ πνευματικῆς καρᾶς τὴν ἐπίτευξιν αὐτῆς.

Ἡ μεταξὺ ἡμῶν καὶ ύμῶν ἀλληλογραφία, "Ἄγιοι ἀδελφοί, Ιωακείμηρει ἐμπόδια εἰς τὴν μεθ' ὑμῶν ἐνωσιν καὶ πλήξει τὰς ἀγαθὰς προσπαθείας ἡμῶν. Τούτου ἐνεκεν παρακαλοῦμεν δημοσίᾳ τοῦ πολυχρονίου ἀλληλογραφίας ν' ἀρχίσωμεν ΑΜΕΣΩΣ συνάντησιν κορυφῆς καὶ νὰ λύσωμεν τὰ προβλήματά μας ἐν πνεύματι Ἅγιων καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀδελφικῆ...

Θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν διὰ ἡ ὑμετέρα ἀδελφικῆ ἀγάπη θέλει ἀποδεχθῆ τὴν λογικὴν ἀλλὰ καὶ μακρὰν τῶν ἐπαπειλούντων κινδύνων παράκλησιν ἡμῶν καὶ προτείνομεν ὡς πρώτην συνάντησι κορυφῆς τὴν 14ην Νοεμβρίου 1972 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4ην μ.μ. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀρχ-πον ἡμῶν Αὐξέντιον ἡ ἀλλαχοῦ δημοσίᾳ ἐσεῖς νομίζετε, ἵνα διὰ ταύτης πλησθοῦν αἱ ψυχαὶ καὶ καρδίαι ἡμῶν καὶ ύμῶν καρᾶς πνευματικῆς καὶ ἀγαλλιάσεως ἀδελφικῆς.

Δεκτήτε "Ἄγιοι ἀδελφοί τὸν πλοῦτον τῶν ἀδελφικῶν συναισθητάρων ἡμῶν μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀγάπης.

Διατελοῦμεν λίαν φιλαδέλφως.....

Τίς δὲν διακρίνει ἐν τῷ ἀνωτέρω ἔγγραφῳ, ἀγαθὴν καὶ ζωηράν τὴν ἐπ-

θυμίαν πρὸς ἔνωσιν καὶ μάλιστα δι' ἀ μέσον καὶ ἀποτελεθματικοῦ τρόπου, τῆς προσωπικῆς δηλαδὴ ἐπαφῆς καὶ ἐπικοινωνίας μετὰ ἀπὸ τούσα ἔτη κακωρισμοῦ καὶ διαιρέσεως;

Καὶ ὅμως! Ἀντὶ νὰ σπεύσητε καὶ ἐκμεταλλευθῆτε τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ταύτην εὐκαιρίαν πρὸς ὡφέλειαν συνόλου τοῦ ι. ἀγῶνος, ἀπεστείλατε τὴν κατωτέρῳ ίταρωτάτην ἐπιστολὴν ἡ ὁποία καὶ θὰ παραμείνῃ ἐσαεὶ ὡς ἀψευδέστατον στοιχεῖον καὶ ἀλοδεικτικὴ σφραγὶς τῆς οὐδὲ ἵνος ὑπαρχούσης διαθέσεως πρὸς ἔνωσιν, ἀλλ' ἀντιθέτως μάλιστα, πρὸς ἐξ θέντων τῶν ἀδελφῶν σας Χρυσοστομικῶν! Παραθέτομεν τὸ πλήρες αὐτῆς κείμενον:

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΟΧ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Άριθ. Πρωτ. 876

Πρὸς τὴν Ιερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ

Κάνιγγος 32

Ἐνταῦθα

Ἀθήνησι τῇ 10 Νοεμβρίου 1972.

Σεβασμώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Ἄσπαζόμεθα Ὅμας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

1. — Εἰς ἀπάντησιν Ὅμετέρου ἐγγράφου ὑπὸ ἀριθ. 1105 τῆς 4ης Νοεμβρίου 1972 (π. ἡμ.) γνωρίζομεν Ὅμιν τὰ ἔξῆς:

Ἐχομεν τὴν γνώμην ὅτι πρὶν ἡ προσέλθωρεν εἰς σύσκεψιν πέριξ κοινῆς Τραπέζης, δέον νὰ ἔχωμεν ρητήν, ἀπερίφραστον καὶ κατηγορηματικὴν ἀπάντησίν σας ἀφ' ἐνὸς ἔκαστου ἐρωτήματος ὡς κατωτέρῳ.

2. — Ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ διαθέσει εἰλικρινῆ, συνεννοήσεως καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ ἀκριβῇ ποθητῇ Ὁρθοδοξίᾳ, ὑπελάθομεν καθῆκον πρὶν ἡ παρακαθήσωμεν εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν νὰ διευκρινήσωμεν σπουδαιότατά τινα σημεῖα, ὥστε νὰ ἀρθῇ πᾶσα τυχόν, ἐξ οἰουδήποτε, ἀντίρρησις καὶ ἔχαλειφθῇ πᾶν ἐππροσθόυν κώλυμα ἡ ἐμπόδιον διὰ τὴν συνεννόησιν καὶ ἔφετὴν ἔνωσιν μας. Τὰ σημεῖα ταῦτα είναι τὰ ἔξῆς:

α) Ἐπιμυμοῦμεν, Ἀδελφοί, νὰ μᾶς εἴπητε, πεπαρρησιασμένως καὶ ἐύθεως, ἐὰν ποτεύητε, ὅτι ἡ Νεοημερολογητικὴ (Σχιωρατικὴ) Ἐκκλησία, ἀποδεκχεῖσα καὶ ἀκολουθῶσα τὸ Παπικὸν Ἐορτολόγιον κατέστη καὶ εἶναι Σχιωρατική, ἀπωλέσασα τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος συνῳδὰ τοῖς Ιεροῖς Κανοῖς καὶ ταῖς διακελεύσεοι τῶν Πανορθοδόξων Συνόδων.

Τὴν δίλωσιν ταύτην, αὐτόδηλον καὶ δεδικαιολογημένον τυγχάνει, φιλαδέλφως ζητοῦμεν, κατηγορηματικὴν καὶ ἐγγράφως, ἵνα ἀφοπλισθῶσιν, τυχόν κακόποστοι ἀντιρρήσαι. Πρὸς δὲ καὶ πρὸς μεῖζονα ἰσχὺν ταύτης, ἡ δίλωσις Ὅμων, δέον νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ κοινὸν Ὅμων καὶ Ὅμων διάγγελμα καὶ τὰ περιοδικὰ ἀμφοτέρων τῶν Παρατάξεων μας, κατὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἐπιθυμητῆς Ἐνώσεως.

6) Νὰ δηλωθῇ ἐγγράφως πρὸ σίασθητε ἐν κοινῇ Τραπέζῃ συμφωνίας, ὅπι ἀναγνωρίζητε ως κανονικῶς καὶ νομιτόπως γενορένην τὴν Χειροθεσίαν τῶν Ἐπισκόπων μας ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς καὶ ως σύμμορφον τοῖς Ιεροῖς Κανοῖς καὶ συνεπῶς ως ἀπρόσθλητον, ἀκεραίαν καὶ ἄμομμον τὴν χειροτονίαν Ὅμων, στοιχείον βασικῆς σημασίας διὰ τὴν ἐν βάρει συνειδήσεως καὶ εὐθύνης ἐνώπιον τοῦ Φρικτοῦ Θυσιαστηρίου. Ἀνπλαμβανεοθε, Ἀδελφοί, ὅπι τὸ σημεῖον τοῦτο είναι ἀπαραίτητον διὰ τοὺς δυσπιστοῦντας καὶ κωλυσιεργοῦντας διὰ τὴν παμπόθητον ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν Παρατάξεων μας, "Ἐνώσεως.

Τὰ ἀνωτέρω, τὴν τε Ὁμολογίαν καὶ τὴν Δήλωσιν ἀναγνωρίσεως τῆς κανονικότητος τῆς Χειροτονίας μας, ἐξ ἀδηρίτου ἀνάγκης, ὑφ' ἐνὸς Ἐπισκόπου καὶ τῆς Χειροθεσίας μας ἀκολούθως, αἰτούμεθα Ἡμεῖς οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Παρατάξεως Κυροῦ Ἀρχ-που Ματθαίου, πρὸς ἡμέραν καὶ κατοχύρωσιν τῶν συνεννοήσεών μας πρὸς περιθρίγγωσιν τῆς Ἐνώσεως.

γ) Ἐπιβεβαιοῦται καὶ διὰ προσφάτου ἐπιστολῆς πρὸς Ὅμας, ἀλλὰ καὶ πρὸς Ὅμας, ὅπι ἡ χειροτονία τοῦ Ἀκακίου Παπᾶ ἐγένετο παρατόπως καὶ ἐκνόμως καὶ ἐν ἀντιφορῇ πρὸς τοὺς Ιεροὺς Κανόνας ἐν Νεοημερολογητικῷ Ναῷ, συμμετέχοντος καὶ Νεοημερολογίου Ἐπισκόπου, καί, ὅπι μάλιστα ὁ Ἀκάκιος, ἡρωτήθη τρὶς καὶ ἐντόνως γεγονυῖα τῇ φωνῇ ὑπὸ Παλαιοημερολογίου Ἀρχιερέως, ἐὰν δέχεται τὴν χειροτονίαν ὑπὸ τοῦ συμπράπτοντος Νεοημερολογίου Ἀρχιερέως, ἀπαντήσαντος καπηγορηματικῶς, καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡρωτήσεις, τοῦ Ἀκακίου Παπᾶ, ὅπι δέχεται τοῦτο, ἀνευ τινὸς ἐνδοιασμοῦ.

Δὲν μεμφόμεθα Ὅμας, Ἀδελφοί, διότι ἐνδέχεται νὰ μὴ ἐγνωρίζεται τὸ περιοτακτικὸ τοῦτο, πλὴν ὅμως, ἵδη, δεδικαιολογημένως, ζητοῦμεν νὰ μᾶς δηλώσητε ἐγγράφως, ἐὰν ἀποδέχηστε ἡ ἀποδέχησθε τὴν πρᾶξιν ταύτην, δεδομένου ὅπι, ὁ συμπράξας εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Ἀκακίου Νεοημερολογίτης Ἐπίσκοπος, οὕτε ὡμολόγησέ ποτε Ὁρθοδοξίαν, οὕτε διετέλεσε ποτὲ γνήσιος Ὁρθοδοξος. Ἀνπλαμβανεοθε, Ἀδελφοί, τὴν ιδιαιτέραν σοφαρότητα καὶ βαρύτητα τοῦ γεγονότος τούτου καὶ ἐννοεῖτε τὴν εὔλογον καὶ δικαίαν αἵτησίν μας.

δ) Λιτούμεθα φιλαδέλφως, ὅπως, ὁ Ὅμων χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Θεοσαλονίκης κ.κ. Χρυσόστομος, πετατεθῇ ἐκεῖθεν ἀλλαχοῦ, καθβοον ὑπενοήλθεν εἰς ἀλλοτρίαν ἐπισκοπὴν ποιμανομένην ἐπαξίας ὑπὸ τοῦ Ὅμετέρου Ἀρχιερέως κ.κ. Δημητρίου. Αὐτονόητον ὅπι δέον νὰ ἐρωτηθῶμεν καὶ Ἡμεῖς καὶ νὰ συμπράξωμεν ἐν συνεννοήσει, διὰ τὴν τοποθέτησιν εἰς νέαν Ἐπισκοπὴν τοῦ ἐν λόγῳ Ὅμετέρου Ἐπισκόπου. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν τὴν ἐγγραφὸν ἐπίσημον ἀπάντησίν σας.

Ταῦτα, Ἀδελφοί, πρὸς τὸ παρόν καὶ προκαταρκτικῶς, πρὸ πάσης ἀλλῆς συνεννοήσεως είναι τὰ ἀκονθόδη καὶ πρωταρχικῆς σημασίας θέματα, ἐφ' ὃν καὶ αἰτούμεθα τὴν φιλαδέλφον κατανόησίν σας καὶ τὴν ρητήν καὶ κατηγορηματικὴν ἀφ' ἐνὸς ἔκαστου τῶν πιθεμένων ἐρωτημάτων μας καὶ οὐχὶ γενικῆς καὶ συλλημβόν, σαφῆ, συγκεκριμένην καὶ ρητὴν ὑπεύθυνον

ἀπάντησίν σας, ώς ἀνωτέρω σαφῶς ἔξεθέσαμεν. Καὶ ἄμα τῇ λήψει ταύτης καὶ γνώσει τῶν τυχὸν ἀντιπροτάσεων Ὑμῶν, θὰ συνέλθωμεν εἰς κοινὴν σύσκεψιν δι' ἕτερα ἀνακύψοντα ζητῆματα, πρὸς συζήτησιν αὐτῶν καὶ προχώρησιν εἰς τὴν ἐπιζητουμένην καὶ εὐλογημένην "Ἐνωσιν".

Ἐπὶ τούτοις, ἐν ἀναμονῇ ἐγγράφου ἀπαντήσεως σας, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν Ὑμετέρων Ἐπισκόπων, διατελοῦμεν ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ΓΟΧ Κυροῦ Ἀρχ-που Μαθαίου Βεραντζέρου 22 — Ενταῦθα.

Ἀρχ-πος Ἀνδρέας	Ο Γραμματεὺς	Τὰ μέλη
Πρωθ. Εὐγ. Τόμπρος	Ο Θεοσαλονίκης Δημήτριος	
	Ο Κορινθίας Κάλλιστος	
	Ο Τρίκης Βησσαρίων	
	Ο Μεσσηνίας Γρηγόριος	

Ποιος ἀναγνώστης τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου σας δὲν θὰ ἀναφωνήσῃ ὅτι ἔξελιπεν δυνάς πᾶσα λογική, δικαιούσην καὶ ἐπιθυμία πρὸς ἔνωσιν ἐκ τῆς παρατάξεως σας; Πῶς τολμάτε νὰ ζητῆτε ἀπὸ τὴν Σύνοδον τῶν Χρυσοστομικῶν νὰ δηλώσουν τὴν πίστιν των εἰς τὸ κήρυγμα τῆς ἀπωλείας τῆς Χάριτος — διὰ νὰ ἔξετασθωμεν κατὰ πρῶτον τὴν κυριωτέραν ἀπαίτησίν σας — τὴν σπουδὴν ὃντος ΣΕΙΣ Ο ΙΔΙΟΣ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΡΕΞΙΝ ΑΥΤΗΣ, ώς ἀπεδεξάμενον εἰς τὴν Β' πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολὴν μας, χωρὶς νὰ δυνηθῆτε νὰ ἀποδείξητε τὸ ἐναντίον;!!.. Πῶς ζητεῖτε πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν πιστεῖτε;!!.. Οὕτως οὖτε ἡ Ρ. Διασπορὰ ἡ ὁποία οὐδέποτε ἔγραψε ἡ ἐκήρυξε κάπι παρόμοιον;!!.. Δὲν τὸ ἀντελθῆτε διὰ μόνον ἡ παράταξίς σας πιστεύει κατὰ πάντα καὶ ἀπολύτως τὸ ἀδόκιμον καὶ ἀθεολόγητον τοῦτο κήρυγμα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ χωρὶς ο ὅδε μίαν συνέπειαν, ὡς ἀπεδείχθη διὰ τῆς περιφήμου κειροθεοίας της ὑπὸ τῆς Ρ. Συνόδου;!!..

• • •

2. Βεβαίως σεῖς, δημοσιεύσαντες τὴν ΕΚΘΕΣΙΝ σας τὴν ὄμιλούσαν ὅλως ἀναληθῶς περὶ ἀπωλείας τῆς Χάριτος, καὶ δηλώσαντες ὅτι ἀναγνωσθεῖσα ἐνώπιον τῆς Ρ. Συνόδου ἐγένετο πλάνος ἀποκτητὴς (ΚΕΟ, Οκτ. 1971, καὶ Νοεμβρ. 71, σ. 3), οὐδὲν ἄλλο ἐπράξατε εἰμή, ώς συνήθως, ἐψεύσθητε Θεῷ καὶ ἀνθρώποις! Διατί; Διότι, ώς ἐδήλωσεν ἐν "Ἄγιῳ Ὁρει τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1971 ὁ στενὸς καὶ πιστὸς συνεργάτης σας π. Παντελεήμων, καὶ ράλιστα ἐνώπιον τῶν κατὰ πάντα ἀξιόποτων μαρτύρων, τῶν διωτάτων Μοναχῶν π. Παντελεήμονος καὶ Ἀρτεμίου, ἡ ἀνωτέρω Ἔκθεσίς σας ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΝΕΓΝΩΣΘΗ ἐν τῇ Σύνοδῳ, πλὴν μιᾶς μικρᾶς τῆς περιλήψεως, ΟΥΔΟΛΩΣ ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΤΙΤΛΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ!..

Kai ἐπειδὴ βάσει τῆς ἀνωτέρω Ἔκθεσεως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνη ἡ ἀναγνώρισί σας, ὑποχρεώθητε εἰς τὴν σύνταξιν τῆς αἵτησεως τῆς 14 Σεπτ. 1971

ἡ ὁποία καὶ γέμει κυριολεκτικῶς ἀναληθειῶν καὶ συσκοτίσεων τῆς ἀληθείας. Ἐν αὐτῇ οὔτε τοὺς λόγους τῆς διαιρέσεως ἀναφέρετε, οὔτε ἐπὶ ποίας βάσεως παρεκαλεῖτε τὸν κυρὸν Χρυσόστομον πρὸς ἔνωσιν (ὅρα σχετ. Β' σ. 13 — 4). Καὶ ἐνῷ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἀναφορᾷ σας ἐκθειάζετε καὶ ἐπαινεῖτε τὰς ἀντικανονικὰς κειροτονίας τοῦ κυροῦ Βρεσθένης ώς «νομίμους», «κανονικάς» καὶ «ἐπιβεβλημένας» καταλήγετε ὅλως παραδόξως ὡς ἔξη;

«Τούτων οὕτως ἔχόντων ὑποβάλλομεν τῇ Ἅγιᾳ καὶ Ἱερῷ Ὑμῶν Συνόδῳ τὴν παροῦσαν ἀναφορὰν ἡμῶν ΚΑΙ ΕΙΜΕΘΑ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΔΕΧΘΩΜΕΝ ΠΑΣΑΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΑΥΤΗΣ...» (ΚΕΟ Νοεμβρ. 1971, σ. 5).

Ἐφ' ὅσον δημοσίευσι τὰς ἡμέρας αἱ κειροτονίας σας ἡμεροβούς τῆς Ρ. Συνόδου; Οὐχὶ διότι εἰς τὴν φράσιν τοῦ ἐγγράφου σας ἡσαν τοιαῦται, ἐνῷ εἰς τὴν πραγματικότητα ὑπῆρχον λίστα ἀντικανονικά; Καὶ ἀν σκεψθῆτε διὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν τελικῶς ἀναγνώρισιν ὑπέστησε καὶ κειροθεοίας καὶ εὐχάριστας καί.. καί.. ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΣΑΣ δεδομένου διὰ τῆς Ρ. Συνόδου δὲν πιστεῖτε εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς Χάριτος ἐνεκά τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας, ώς ψευδῶς τὴν παρουσιάζετε διὰ πιστεύετε, καὶ συνεπῶς «καὶ ο δ ο ξ ε ί» καὶ αὐτὴ ὡς καὶ ἡμεῖς!!! (Σελ. 2 τῆς Β' Παρανέσεώς σας).

Διότι «φιλαδέλφως ζητοῦμεν νὰ ἀποδείξητε, διὰ τὴν Σύνοδος τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου διέκοψε τὴν ἐπικοινωνίαν τῆς μετὰ τῆς Σχισματικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ δηλώσητε, ἀπεριφράστως καὶ οαφῶς, ποῦ ἀκριβῶς ἀναφέρεται τοῦτο». Ἐλπίζουμεν νὰ ἐνθυμῆσθε διὰ τὴν ἀνωτέρω πρότασις είναι ίδική σας καὶ ἀπημονθητηρὸς τοὺς Χρυσοστομικούς προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ διηθητή ἔνωσις (ΚΕΟ, Δεκ. 1970, σ. 8). Διὰ νὰ πεισθῶμεν, λοιπόν, καὶ ἡμεῖς διὰ πράγματα εἰς τὴν Ρ. Συνόδον «ἡ κατάστασις ἡλλαζεν ἀρδην... καὶ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἐφώτισε.. τοὺς καλοὺς ιεράρχας διακατεχομένους ἀπὸ φόβον Θεοῦ, πόθον καὶ ἐλπίδα ψυχικῆς σωτηρίας των...», παρακαλοῦμεν ὅπως τύχη ἀπαντήσεως ἡ ἀνωτέρω ἐρώτησίς μας (Σελ. 4 τῆς ἀνωτέρω παρανέσεως).

Σημειωτέον, ἐπίσης, διὰ τὸ αὐτὸς π. Παντελεήμων, ἡροήθη λίστα κατηγορηματικῶς, κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1972, ἐνώπιον λίστα γνωστοῦ εἰς ἀμφιστέρους ἡμᾶς μάρτυρος, τὸν τίτλον τῆς ἀνωτέρω ἔκθεσεώς σας, τὸν δηθεντικόν γενόμενον δεκτὸν ὑπὸ τῆς Ρ. Διασπορᾶς, διαβεβαίωσας τὸν ἀνωτέρω μάρτυρα, διὰ τοῦ δόλως συμφωνίας καὶ διατηρητήριον τοῦ ἀκανονοθητηροῦ τοῦ ἀνεγνωσθεῖσαν ἐνώπιον τῆς Εκκλησίας ὑφηγούμενα; Τίς ἡ χρεία νὰ ἐμφανίζεσθε καὶ διδάσκαλος ψευδῶν διδαχῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ τελικῶς καταστρέψουν ἀντὶ νὰ οἰκοδομοῦν τὴν ιερὰν ὑπόθεσιν τοῦ παλαιομερολογιτομοῦ;

Βεβαίως ὅλος ὁ πύργος τῶν σχετικῶν κηρυγμάτων σας περὶ τῆς ἀπωλεί-

ας τῆς Χάριτος στηρίζεται εἰς τὰ σαθρὰ θεμέλια ἐνὸς μοναδικοῦ κηρύγματος τοῦ ὄμιλοῦντος περὶ ἐν νεργείᾳ (= πραγματικοῦ, τετελεσμένου) οχι-σμάτος ἐν τῇ Ἑλλαδικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔνεκα τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας, ἐνῷ τῇ ἀληθείᾳ κατέστη δυνάμει μόνον σχισματική, ως καὶ πᾶσα ἄλλη ἥπις ἀπεδέχθη τὸ νέον ἡμερολόγιον, ὑπόδικος ἦτοι ἐνώπιον πανορθοδόξου Συνόδου ἡ ὁποία καὶ τελικῶς ἀδικαιοῦτο νὰ τὴν κρίνῃ, καθὼς διετείνετο ἐπὶ ἔτη καὶ δικαίως Φλωρίνης. Σεῖς δημοσίευσι τὸν ἀνωτέρω ὄρον «δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ» ἐμπαιζοντες ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937 μέχρι σήμερον, τὸν θεωρεῖτε κέρυγμα ξένον καὶ ἀλλοτριον τῆς ιερᾶς Παραδόσεως, διὸ καὶ μετ' ἐμφάσεως ἐστημειώσατε τὰ κάτωθι εἰς τὴν πρόσφατον ἐγκύλιον σας:

«Ολίγον βραδύτερον ὁ πρ. Φλωρίνης, δικολαβικώτατα καὶ ἐλευθεριάζων, ἐφεύρεν ἀπροσδοκήτως τὸ περίφημον «δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ», θέλων νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικαιολόγητα καὶ νὰ συγχύσῃ τὰ ἀσύγχυτα, δικαιολογῶν τὸν ἑαυτόν του διὰ μεθόδου ἀνεπιτρέπτων καὶ ἀνευλαβῶν. Ἐπεξηγοῦντες τὴν μυστηριώδη ταύτην ἔκφρασιν «δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ», διευκρινίζομεν, ὅπι τὸ «δυνάμει» ἐννοεῖ ὅτι εἶναι δυνατὸν ἡ νεομερολογικὴ Ἐκκλησία νὰ ἀποβῇ οχισματική, οὐχὶ ὅμως ὅπι καὶ εἶναι ἵδη αὕτη σχισματική» (Σελ. 4η).

«Ωστε τὸν ἀπορρίπτετε τὸν ὄρον «δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ» καὶ τὸν ἀποκαλεῖτε ἐφεύρημα τοῦ κυροῦ Χρυσοστόμου! Ἰδοὺ δημοσίευσι τὸν ἀμέσως θὰ σᾶς ἀποδεῖξωμεν ὅπι δχι μόνον τὸν προϋποθέτοντον οἱ ιεροὶ κανόνες καὶ τὸν διδάσκει καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Ιερὸν Πηδάλιον διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἀγίου Νικόδημου, ΛΑΛΑ ΤΟΝ ΕΧΕΤΕ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΚΑΙ ΣΕΙΣ Ο ΙΔΙΟΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1960, προκειμένου νὰ δικαιολογήσητε τὰς ἀντικανονικὰς χειροτονίας τοῦ κυροῦ Βρεοθένης, τὰς ὁποίας ἐσφαλμένως βεβαίως ἐθεώρουν τελείως ἀνυποστάτους οἱ τῆς ἀντιθέτου παρατάξεως πατοί. Πρὸς ἀπόδειξιν λοιπὸν τῆς ἀνωτέρω θέσεως σας ἐπικαλεῖσθε ἐν ἔτει 1960 ποῖον; τὸν ιερὸν Νικόδημον καὶ τὸ Πηδάλιον αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἀντιγράφετε τὰ κάτωθι:

«Οἱ κανόνες προστάζουσι τὴν Σύνοδον τῶν ζώντων ἐπισκόπων νὰ καθαίρουν τοὺς ιερεῖς ἢ νὰ ἀφορίζουν ἢ νὰ ἀναθεματίζουν τοὺς λαϊκοὺς ὅπου παραβαίνουν τοὺς Κανόνας. «Ομως ἐὰν ἡ Σύνοδος δὲν ἐνεργήσῃ ἐμπράκτως τὴν καθαίρεσιν τῶν ιερέων ἢ τὸν ἀναθεματισμὸν ἢ τὸν ἀφορισμὸν τῶν λαϊκῶν, οἱ ιερεῖς αὐτοὶ καὶ οἱ λαϊκοί, οὔτε καθηρημένοι ΕΙΝΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ, οὔτε ἀφορισμένοι. «Υπόδικοι δημοσίευσι τὴν καθαίρεσιν καὶ ἀφορισμὸν ἢ ἀναθεματισμὸν, ἐκεῖ δὲ εἰς τὴν θείαν δίκην. Καθὼς καὶ ὅταν ἔνας Βασιλεὺς προστάξῃ τὸν δοῦλον του νὰ δείρῃ ἔναν ἄλλον ὅπου ἐσφαλλεν, ἐὰν ὁ προσταχθεὶς δοῦλος δὲν ἐνεργήσῃ τοῦ Βασιλέως τὴν προσταγήν, ἀδαρτος ἔμεινεν ἐκεῖνος ὅπου ἐσφαλεν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπόδικος δημοσίευσι τὸν δαρμόν». Καὶ σχολιάζοντες προσθέτετε;

«Οπως αἱ χειροτονίαι σήμερον ὑπὸ τοῦ τούτου Σεβ. Ματθαίου ἔγιναν κατ' οἰκονομίαν καὶ συγκατάβασιν ὑπὸ ἐνός... Δὲν εἶναι αἱ ὑπὸ ἐνός χειροτονίαι ἀκροι καὶ οἱ ἐπίσκοποι καθηρημένοι διάτι δὲν συνῆλθεν σύνοδος νὰ τοὺς δικάσῃση!!!

Καὶ συνεχίζετε πάλιν τὴν ἀντιγραφὴν ἐκ τοῦ ιεροῦ Πηδαλίου:

«Οθεν σφάλλουσι μεγάλως ἐκεῖνοι οἱ ἀνόητοι ὅταν λέγουσι ὅτι εἰς τοὺς παρόντας καιροὺς ὅλοι οἱ παρὰ κανόνας χειροτονηθέντες ιερωμένοι εἶναι ΕΝΕΡΓΕΙΑ καθηρημένοι. Ιεροκατήγορος γλωσσα είναι ἐκείνη ὅπου τὰ τοιαῦτα λόγια φλυαρεῖ...».

Σχολιάζοντες δὲ τὰ ἀνωτέρω, π. Εὐγένιε, γράφετε λίαν χαρακτηριστικῶς:

«Οθεν ὁ ίδιος Ἀποστολικὸς Κανὼν ὀνομάζει τὴν ὑπὸ τὸν πρ. Φλωρίνης παράταξιν ιεροκατήγορον, Φλύαρον, Ἀνόητον, διότι ὀνομάζει καὶ ἀποκαλεῖ τὰς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ματθαίου χειροτονίας ἀκύρους ΠΡΙΝ ΕΚΔΟΘΗ ΚΑΘΑΙΡΕΣΕΩΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ!!..

(Ἐκ τοῦ φυλλαδίου: «ΠΡΩΤΗΝ ΦΛΩΡΙΝΗΣ, Ο ἀρνητής τῆς Ὀμολογίας του...» Ιούν. 1960, σελ. 26 — 7).

ΑΡΑ ΔΕΧΕΣΘΕ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΟΤΙ ΔΥΝΑΜΕΙ ΕΙΣΘΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΕΝΟΧΟΙ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ καὶ εύχαριστως ὑποβάλλεσθε εἰς τὴν κρίσιν συνόδου προκειμένου νὰ τακτοποιήσητε τὰς ἀντικανονικὰς χειροτονίας τοῦ κυροῦ Ματθαίου, πρᾶγμα ὅπερ τελικῶς καὶ ἐγένετο τὸν Σεπτ. τοῦ 1971...

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν κανόνας Ἀποστολικούς καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων θεωρεῖτε ὡς μὴ δυναμένους νὰ καταστήσουν τὸν παραβάτην των ἐν ργείᾳ ἔνοχον πρὶν νὰ συνέλθῃ σύνοδος ζώντων ἐπισκόπων, ἡ ὁποία καὶ θὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀρμόζουσαν ποινήν, πῶς τολμᾶτε νὰ θεωρήτε τὰς νεομερολογικὰς Ἐκκλησίας ἐν ργείᾳ σχισματικάς, ἐφαρμόζοντες διάταξις τοὺς ιεροὺς Κανόνας Μ. Βασιλείου καὶ λοιπῶν Συνόδων καὶ διακρηύσσοντες ἀπωλείας θ. Μυστηρίων κ.λ.π. πρᾶγμα τὸ ὁποῖον είχετε δικαίωμα νὰ εἴπητε μόνον διὰ τοὺς ΕΝΕΡΓΕΙΑ σχισματικούς;

Δὲν ἀντιλαμβάνεσθε ἐπίσης, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν Συνόδων 1583, 1587, 1593 εἶναι πολὺ μικροτέρες ιοχύος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς διαβεβαιοῦ τοῦτο καὶ τὸ ιερὸν Πηδάλιον; (Σελ. ιθ' τῶν Προλεγομένων, ἔκδ. 1864). Διατί συνεπῶς δὲν δέχεσθε ὅτι καὶ διὰ τὴν παράβασιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀνωτέρω Συνόδων, ἡ ὁποία μάλιστα παράβασις ἔλαβε χώραν 400 σκεδῶν ἐπι τὰς σύγκλησίν των, διατί λέγομεν δὲν δέχεσθε ὅτι πρέπει παρομοίως νὰ συνέλθῃ σύνοδος ζώντων ἐπισκόπων προκειμένου νὰ τιμωρήσῃ τοὺς παραβάτας των, ἀλλ' ἀντικαθιστάτε ταύτην ἔσεις!..

Η μήπως πάντες οἱ ιεροὶ Κανόνες δὲν ἔθεσποιθοαν ὑπὸ Συνόδων καὶ μάλιστα μεγαλυτέρων καὶ ἐπισημωτέρων τῶν ἔτῶν 1583, κ.λ.π.; Ἀσφαλῶς ναί! Παρὰ ταῦτα, ὅταν ἐνεργήσῃ μία παράβασις τῶν ἀνωτέρω Συνοδικῶν Κανόνων ὑπὸ οἰουδήποτε, δὲν θεωρεῖτε καὶ οὐτος ἐνεργείᾳ ἔνοχος, πρὶν νὰ συνέλθῃ καὶ πάλιν ἡ σύνοδος τῶν ζώντων ἐπισκόπων, ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν δοπίων καὶ ἐγένετο ἡ παράβασις, καὶ ἀποφασίσῃ νὰ τὸν τιμωρήσῃ διὰ τῆς ὄριζομένης ποινῆς τὴν ὁποίαν καὶ καθορίζει ὁ Ι. Κανὼν τὸν ὁποῖον ὁ παραβάτης κατεπάτησεν.

(Τὸ ἀν ὁ πιστὸς δύναται νὰ ἀπομακρύνηται εἰς τὴν περίπτωσιν καινοτόμου ποιμένος καὶ πρὸ συνοδικῆς ἀποφάσεως ἀπ' αὐτοῦ, τοῦτο εἶναι ἄλλο θέρια, δεδομένου ὅτι ἡμεῖς δὲν σᾶς κατηγοροῦμεν ἐπειδὴ ἀπεμακρύνθητε, ἀλλὰ διότι διεκδικήσατε θέσιν κριτοῦ τῶν παραβατῶν, πρᾶγμα μὴ ἀνῆκον εἰς τὴν ἀρμοδιότητά σας. Ἡ διαφορὰ εἶναι μεγάλῃ).

Οὕτως, ὡς εἰδομεν, διὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τῶν ἀντικανονικῶν χειροτονιῶν τοῦ Βρεσθένης ἐνεθυμήθητε τὰ σχετικὰ λόγια τοῦ ἱεροῦ Πηδαλίου τὰ ὥποια καὶ ΟΡΘΩΣ ἡρμηνεύσατε· διὰ τὴν ἡμερολογιακὴν ὅμιλον καινοτομίαν διατί ἀγνοεῖτε πεισμόν νως τὴν σοθαρότητα τοῦ ἀνωτέρω ὅρου, διὰ τοῦ ὥποιου καὶ μόνον ἔρμηνεύεται ὁρθῶς ἄπαν τὸ ί. Πηδάλιον!;

Τίς δὲν διαβλέπει τὸ διπλοῦν μέτρον εἰς τὰς κρίσεις σας καὶ τὸ ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὥποιον σᾶς ὀδηγεῖ τοῦτο, συλλαμβανόμενοι τελικῶς ἀπὸ τὰ ἕδια σας τὰ λόγια;..

(Ταῦτα, ἐννοεῖται, τὰ γράφομεν καὶ διὰ πάντα λαϊκὸν ἢ κληρικὸν καὶ τῆς ἑτέρας παρατάξεως ὁ ὥποιος θὰ συνεφώνει μὲν τὸν π. Εὐγένιον καὶ τὸ ἀδόκιμον κήρυγμά του, τὸ ὥποιον εἶναι πλέον καιρὸς ν' ἀποβληθῆ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὐδεὶς φόβος ὑποβιβασμοῦ τοῦ ἱεροῦ τῶν ἀγῶνος, ὁ ὥποιος οὕτως ἢ ἄλλως ἔπρεπε καὶ πρέπει νὰ διεξάγηται. Ἡ διαφορά μας ἔγκειται ὅχι εἰς τὸ ἀν ἔπρεπε νὰ σημειωθῇ ἢ ἀνωτέρω ἀντίδρασις, ἀλλὰ εἰς τὸ πῶς ἔπρεπε νὰ γίνηται φρονοῦμεν ὅτι ἡ πεῖρα τῶν παρελθόντων 50 ἑτῶν κυριολεκτικῶς βοϊ διὰ μίαν συνεπεστέραν διεξαγωγήν της, θεολογικῶς καὶ κανονικῶς, ἀντικειμενικῶς καὶ ὑποκείμενος της ἀπαραίτητου, καὶ μάλιστα καθ' ὅλας τὰς διαστάσεις καὶ ἀπαιτήσεις της...).

Καὶ τὸν μὲν λαόν σας, π. Εὐγένιε, διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὸ προκείμενον, καταλλήλως διαπαιδαγωγήσαντες τὸν ἔχετε ὑποχείριόν σας ώστε νὰ πιστεύῃ ὅτι τοῦ προσφέρετε· διατί δῆμος τὸν ἐπλανέσατε καὶ πάλιν τοσοῦτον οἰκτρῶς λέγοντες εἰς αὐτὸν ὅτι ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΣΑΣ ΣΑΣ ΕΒΡΑΒΕΥΣΕΝ Ο ΘΕΟΣ...» μὲν τί; Μέ... ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΝ!!! (Β', σ. 16). Τί ἐπιβράβευσις εἶναι αὐτὴ; Ἡ μήπως ἀρνεῖσθε ὅπι τυγχάνει τελείως δόμοια πρὸς τὴν χειροθεσίαν τοῦ μετανοοῦντος πιστοῦ ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ του; Μήπως ὁ ἀνωτέρω πιστὸς ἔξερχόμενος τοῦ ἔξομολογητηρίου δύναται νὰ διασεβαινῇ ὅτι... τὸν ἐβράβευσεν ὁ Θεὸς διὰ τάς... ἀμαρτίας του καὶ τὴν ἔνεκα τούτων ἀναγνωσθεῖσαν συγχωρητικὴν εύχην!..

Πῶς εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ καλεῖται ΒΡΑΒΕΙΟΝ ἡ δήλωσις τῆς μετανοίας ποὺ σημαίνει ἡ χειροθεσία διὰ τὸν χειροθετούμενον, ὡς ἔσυνέθη ἀκριβῶς καὶ μὲ τὴν ἔσκατως ἀναγνώρισή σας;.. Πῶς κατόπιν τοιούτων ἀσυστόλων ψευδῶν «εὐίπτετε ἐν ἀθώοις τὰς χεῖρας» σας καὶ κυκλοῦτε τὸ ἱερὸν θυσιαστήριον; Ἡ φρονεῖτε, ὅπι ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἀργεῖ νὰ ἐνδείξῃ τὴν ὄργην του ἀπαραίτητως καί... συγχωρεῖ!.. Ἡ παρομοία βεβαίως εὐθύνη βαρύνει καὶ τὸν ἱερόν σας κλῆρον, ὁ ὥποιος ἀνέχεται ἐνόχως καὶ σιωπᾷ ἀντικανονικῶς ἐνώπιον μᾶς τοιαύτης ἀντιεναγγελικῆς τεσσαρακονταετοῦ δραστηριότητός σας!.. Δυστυχῶς θὰ γίνηται αἵτια π. Εὐγένιε, νὰ πιστω-

ρηθοῦν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ πολλαὶ ἄλλαι ψυχαὶ αἱ ὄποιαι μακράν σας, πιθανόν νὰ ἡγίαζον!..

3. Ἐμφάτε συνεχῶς νὰ ἀπαιτήτε ἀπὸ τοὺς Χρυσοστομικοὺς νὰ σᾶς δηλώσουν τί πιστεύουν περὶ Μυστηρίων. Διατί ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν μᾶς διευκρινίζετε τί πιστεύετε ἐσεῖς, κατόπιν τῶν ἵλαροτραγικῶν χειροθεσιῶν σας διὰ τάς... «ἄμώμους» χειροτονίας σας, καὶ τῆς... «ἀγνοτάτης» πορείας σας;.. Διατί, ἐπαναλαμβάνορεν δὲν μᾶς δηλώνετε τί ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΣΑΣ ΕΧΕΙΡΟΘΕΤΗΣΑΝ' προκειμένου νὰ σᾶς ἐπαναφέρουν εἰς μίαν... ἔξωτερικὴν τούλαχιστον καὶ νομότυπον εὐσχημοσύνην; ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΙ ΑΠ' ΑΥΤΟΥΣ ΝΑ ΣΑΣ ΔΗΛΩΣΟΥΝ ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΟΣΟΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ, ΠΡΟΤΟΥ ΣΑΣ ΧΕΙΡΟΘΕΤΗΣΟΥΝ;!!..

ΔΙΑΤΙ κατ' Ιούνιον τοῦ 1954, προκειμένου νὰ ἐνωθῆτε μετὰ τῶν Χρυσοστομικῶν, ἀπαιτεῖτε «κανονικὴν ὄμολογίαν ἀπάντων τῶν ἀρχιερέων δ' ἐγκυκλίου πρὸς τὸν ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν λαόν... ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Παπικοῦ ἑορτολογίου κατέστη τελεσδίκιας σκιορατική... καὶ τὰ μυστήρια τῆς ἄκυρα... καὶ τὴν πιστὴν ἐφαρμοστήσεις τοῦ ὁρού τούτου»;!... (Ο πρ. Φλωρίνης, ὁ ἀρνητής... σελ. 42).

Σᾶς ἐρωτῶμεν: Σᾶς ἔδωκεν τοιαύτην ἔγγραφον ὄμολογίαν ἡ Ρ. ΙΔΑΣΠΟΡΑ; Έὰν ναί, ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΜΑΣ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΕ;.. Καὶ ὅχι μόνον νὰ μᾶς τὴν ἐμφανίστε, ἀλλὰ καὶ νὰ μᾶς ἀποδείξητε ὅτι ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣ ΤΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΑ ΤΗΣ, ὡς ἀπαιτεῖτε ἀπὸ τὸν κυρὸν Χρυσόστομον παλαιότερον.

Τὰ ἀνωτέρω ἀποκτοῦν ιδιάζουσαν σημασίαν κατόπιν τῆς κατωτέρω περικοπῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔργου σας εἰλημμένη (σελ. 25). Τὴν ἀντηράφωμεν «Ἄλλα καὶ τὰ ὄμοδοια ἔθνη, ἵτοι Ιερουσαλήμ, Ρωσία, Σερβία, Βουλγαρία, Πολωνία... είχον καὶ ἔχουν μολυνθῆ μὲ τὴν ἀναγνώρισην τοῦ ἀναθεματισμένου σκίορατος τῆς Ἑλλάδος», διότι ὡς ἔξηγετε, ἡλθον εἰς κοινωνίαν «μὲ τοὺς ἀκαθάρτους καὶ ἀβαπτίστους κληρικούς τοῦ Νέου...».

Σᾶς ἐρωτῶμεν καὶ πάλιν· ἐφ' ὃσον ἐτύχανε «φοιλωμένη» ἡ Ρ. ΔΙΑΣΠΟΡΑ, ὡς κοινωνόσα μέχρι τὸ 1966 μὲ τοὺς Νεομερολογίτας καί... ἀποφεύγοντας τὴν ιδικήν σας κοινωνίαν (!), πῶς ἐδέχθητε χειροθεσίαν ΑΝΕΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΟΤΙ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΠΟΙΑ ΚΑΙ ΕΣΕΙΣ, ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΟΕΙ ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ;!!..

Ἡμεῖς δύο ἡμέρας πρὸ τῆς χειροθεσίας σας ἡρνήθημεν νὰ χειροτονηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, διαπιστώσαντες τὴν ὑπαρξίαν συνεχιζόμενων συλλειτούργων μεθ' ιερέων τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, καὶ παρὰ ταῦτα θεωρούμεθα ἀπὸ σᾶς καινοτόμοι καὶ «κακόδοξοι» (σελ. 2 τῆς Β' πρὸς ἡμᾶς παρανέσεως σας).

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πῶς πρέπει νὰ σᾶς ἀποκαλέσωμεν ἡμεῖς, μὲ τὰς

γνωστάς κειροθεοίας σας δίνει προηγουμένης θμολογίας; .

Έλπιζουμεν να μη μας παραπέμψητε και πάλιν εις τὸ σημείωμα ἑκεῖνο τῶν τριῶν σειρῶν τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου πρὸς τὸν Σεβ. κ. Κάλλιστον, τὸ δοθὲν μάλιστα ΜΕΤΑ τὴν χειροθεσίαν οας, ὡς ἀπεδεῖξαμεν πρὸς καιροῦ (Β', α. 12)¹ διόπι τοῦτο ΟΥΔΕΝ ΕΤΕΡΟΝ ἀναφέρει, πλὴν τοῦ ὅτι τὸ νέον ἡμερολόγιον εἶναι καινοτομίᾳ! Τοῦτο ὅμως τὸ διακηρύσσει παρομοίως καὶ διά της Λέντης Νικόδημος μέχρις ἔσχάιων! Αοιδόν; Φρονεῖτε ὅτι εἶναι ἀρκετόν, ἵνευ σκεπτικῆς δηλώσεως, τῆς διακηρυτιόσης τὴν ἀπώλειαν τῆς Χάριτος ἐκ τῶν Νεοημερολογιῶν καὶ τὴν μετανοίαν τῆς Συνόδου διὰ τὸ παρελθόν της, θὰ εἶναι κωμικὸν νὰ πιστεύετε διη τοῦ εἶναι ικανοποιητικὸν τὸ σημείωμα τοῦτο, διότι αὐτομάτως ἀποδεικνύεται ΟΤΙ ΟΥΔΕΜΙΑ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΓΕΝΕΤΟ!!!!.

20

4. Καιρὸς δημοσίων νὰ εἰδόμεν τί ἔπειτα ή σύνοδος τῶν Χρυσοστομικῶν μετὰ τὴν λήψιν τοῦ οχολιασθέντος ἐγγράφου σας. Ἐνῷ δικαίως θὰ ἀνέμενε τις νὰ ἀπορρίψῃ μετ' ὅργης*** πᾶσα περαιτέρω συζήτησιν ἢ προσπάθειαν συν-εννοήσεως μεθ' ὑμῶν, ἐν τούτοις παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ἀποστέλλει πρὸς ὑμᾶς νέαν ἐμπιστολήν, πλήρη πράσιτος καὶ ἀξιοπρεπείας, παρακαλοῦσα διπλα-

*** Γράφομεν «μετ' οργής» καθόσον αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Ματθαϊκοῦ ἑγγράφου ἐιώγχανον ὅντας ἔξοργιστικα! Δὲν ἡρκοῦντο εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Χρυσοστόμικῶν ἀναγγώσιον τῆς ἀντικανονικῆς τῶν χειροθεσίας, λόγῳ τῶν χειροτονιῶν τοῦ κυροῦ Βρεσθένης, ἀλλ' ἐπειθύμουν συγχρόνως, ὅπως κηρύζουν οὕτω δημοσίᾳ τὴν ἀντικανονικότητα τῆς χειροτονίας τοῦ Ἀκαδίου, λόγῳ τῆς ποιητοῦσας κατ' οὔτην τοῦ ἐπωκόπου Θεοφίλου

Καὶ ἐνῷ εἰς τὴν Β' ἐποτόλην τὸ Σεβά Σικάγου Σερφίμ ἔδηλωσεν κατηγορηματικῶς, πρὸς διακοπὴν τῆς ἐκμεταλλέωσεως τῆς Α' καὶ παραποτιθείσοντος τοῦ επιστολῆς του, διη «Ο Ιερός ὁ ἐπίοκοπος Θεοφίλος ἤτοι τοῦ παταίον Ἡμερολογίου καὶ ἐπύρετο παταίον ἡμερολόγιον εἰς τὰς Ιερατέρας προσευχάς του», ἐν τούτοις διὰ τοὺς Μαθωματικοὺς παρέμενεν ὡς οὐδέποτε «ὑμιλογήσας Ὁρθοδοξίαν», βλασφημοῦντες οὕτω καὶ τὴν Ρ. Διαιτοράν ἡ οἵοις τὸν ἔθεωρει γνήσιον καὶ ἐνεργὸν μέλος τοῦ ἐποκοποῦ τῆς οἰκουμένης!.. Συνεῖναις ωπὸ τὴν ἀντιτέρω θεολογίαν τοῦ Μαθωματικοῦ ἐγγράφου οὐδὲ η R. Σύνοδος ΟΜΟΛΟΓΗΣΕ ΠΟΤΕ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ ἐφ' δουν τὸν ἐκοινώνει, η μᾶλλον ἀπετέλει μέλος της, καὶ μᾶλλον ἐκοινώνει οὐ μόνον μετά τοῦ Θεοφίλου ὅλλα καὶ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΥ ΗΜΕΡΟΔΟΣΙΤΟΝ!!!

Αλλ' έν τοιάντη περιπτώσει οι προηγούμενοι λόγοι ήμδην άποκτουν εισέπι μεγαλυτέρα σημασία διητία, δεδομένου ότι «μή ομιλογήσας ποτὲ Ὁρθοδοξίαν» ή Ρ. Διοσπορά, έχει ρέψει τοὺς Μαθαϊκοὺς ANEY ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ! Ίδον τὰ κακό-ποια βέλη τοῦ π. Εὐγενίου κατά ποίουν ἐποφθητού τελευτᾶ!

Ἐάν ἐπειγόντον τὰ ἀνωτέρα, τὰ πράγματα θὰ ἥλλασσον αὐτοράτως. Τοῦ λοιποῦ οἱ Χριστοποιοὶ θὰ πρῶτοι ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΝΟΧΟΙ οἱ υποίσι καὶ θὰ ἔπειπε νά... κριθεῖν τὸν θεόν την Μαθαικῶν μᾶς καὶ ἀπεβείχθησαν οὗτοι περιορέων ἀδύτοτε!.. Εὕτυχισε δὲ καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ βαθὺς των πόθους δὲν ἐπραγκιστοποιήθη.

ἀποφευγόμενης τῆς ὁδοῦ τῶν «άσουρικόρων καὶ ἀνέδαιρικων» ἐγγράφων ουν-
νεννοήσεων, προσέλθητε εἰς κοινὴν τράπεζαν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν σκετικῶν
διαφορῶν σας. Κατέληγε δὲ ὡς ἀκολούθως:

«Οὗτοις δρίζομεν καὶ πάλιν ὡς ἡμερομηνίαν συναντήσεως μας τὴν 24ην ὀπόγειρα λήγοντος μηνὸς καὶ εἰς ὅραν καὶ τόπον τὸν ὁποῖον θέλετε δρίσεις Ὑμεῖς, εἴδοποι οὖντες τηλεφωνικῶς τὸν Πρόεδρον τῆς Τ. ἡμῶν Συνόδου κ.κ. Λαζέντιον περὶ τούτου.

Ἐδὲ δὲ παρ' ἐλπίδα ἐπὶ τὸ ἔναντιον ἀποφανθῆτε, ἡ κειρονομία ἡμῶν οὐδέτη θεωρηθήτω ἡ τελευταία φάσις τῶν προσπαθειῶν μας. Υμετές δὲ ξετε τὸ κρῖμα τοῦ δικαιοροῦ εἰς τὸ διηγεκέενώπιον τοῦ ἀδεκάστου βῆματος τοῦ Κυρίου.

Ενέλιποτούμεν δημος, ότι τη θεία Προνοΐα θέλει πρωτανεδοει παρ' Υψη
φιρμοτέρα σκέψης εις τὴν κρίσιμον ταῦτην καμπήν τῶν ἐνεργειῶν μας. Διό
καὶ ἐν πνεύματι εἰλικρινῶν αἰσθημάτων ἀγάπης ἐν Χριστῷ ὑπογραφόμεθα...»
(ἀριθ. ἑγγράφου 1110 τῆς 18ης Νοεμβρίου 1972).

Ποίος άρνηθεις τὸν φιλάδελφον καὶ εἰρηνικὸν πνεῦμα τοῦ ἀνωτέρῳ ἑγγράφου δὲν θὰ κινδυνεύσῃ νὰ χαρακτηρισθῇ τελείως ἔξι φρενῶν καὶ πραγματικότητος; Καὶ δημος! Ἡ ποιμαντορικὴ ἑγκόκλιος τῆς 20 Δεκ. τοῦ «άρχου» σας κ. Ἀνδρέου, ἔχαρακτήρισεν τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφον ώς συνιστάμενον: «ἀπὸ παιδαριώδη ἄφέλειαν», «ἐωσφορικὴν ἐπίπλαστον οὐθαροφάνειαν», ἀπὸ «καφενειακὰς ὡχαδελφικὰς αἰτίασεις καὶ προσκήματα», ἀπὸ «ἐωσφορικὴν πονηρίαν...»!!! (σελ., 26, 33).

Ἐρωτῶμεν πάντα καὶ μέτριον εἰσέτι φίλον τῆς ἀληθείας: Υπάρχει ἔστω καὶ παντὶ σοθιρότητος — δὲν γράφομεν δρθιδόξου συνεπείας καὶ ἐντιρότητος — εἰς τὴν ἀνωτέρω ἑκδηλουμένην διαγωγὴν τῆς παρατάξεώς σας; Καὶ δὲν ἀρκέθητε εἰς τὰ ἀνωτέρω καὶ μόνον ἀλλ' ἐν σελίδᾳ 39 τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου σας ἔρχεσθε νὰ κακίσητε τὴν σύνοδον τῶν Χρυσοστομικῶν, διότι δὲν ἀπεδέχθη ἀσμένως τὴν ἀντικανονικὴν ἀναγνώρισίν σας, ἀποφαινόμενοι πρὸς ἑκδίκουν;

«Η άνιερος αὕτη πρᾶξις, συνεπέφερε διὰ τοὺς διαπράξαντας ταύτην ἔκπιωσιν τῆς θείας Χάριτος...». Καὶ καταλήγετε: «Κατέστησαν οὕτω οἱ Αὐξενπανοί. Ἀκακιακοὶ πεπιωκότες καὶ ἀπερρημένοι!!!

Ἐνταῦθα δηλαδή ἔχομεν ἐπανάληψιν τῶν ἐνέργειῶν καὶ τῆς ψυχολογίας τῶν παιδιών σκιοματικῶν καὶ παρασυναγώγων, οἱ οποῖοι μὴ ἐπιτυχάνοντες δ.π. ἀπήιστουν ἀπὸ τούς ὄρθιοδότους κατέφευγον εἰς ὅρμεις καὶ ἀπειλάς. . .

Σας έρωτάμεν: «Εφ' δουν ἀπώλεσαν τὴν Χάριν, πῶς θὰ συνεχίζετε τοῦ λοιποῦ νὰ κοινωνήτε μετά τῆς Ρ. Διασπορᾶς, ή όποια, ἀντιθέτως πρὸς οὐδὲ τὴν θεωρεῖ δρθόδοξον καὶ «ἀβέλφην Ἐκκλησίαν»; Δὲν φοβείσθε νὰ κοινωνήτε μετ' Ἐκκλησίας ή όποια διατηρεῖ πλήρη κοινωνίαν μετά κληρικῶν... ἄνευ Χάριτος!!!..

Ίδου τὰ ἀποτελέοματα τῆς θεολογίας σας, π. Εὐγένιε, τῆς θεολογίας δοκία ων μόνον ἔδιχασε τὸν ἄγωνα τῶν ΓΟΧ ἀλλὰ καὶ τὸν διατηρεῖ μέχρι σήμερον.

μερον δικασμένον καὶ τεταπεινωμένον, πρὸς μεγίστην χαρὰν καὶ ίκανοποίησιν τῶν ἔχθρῶν τῆς Ὀρθοδοξίας.

Κατόπιν πάντων τῶν ἀνωτέρω καὶ πρὸς κάλυψιν τῆς ἀκατανομάστου διαγωγῆς σας, φαρισαϊκῷ τῷ τρόπῳ, γράφετε ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ σας:

«Κατεδολιεύθησαν τὴν συμφωνίαν μας, χειροτονήσαντες "ἐπισκόπους" εἰς Θεοσαλονίκην καὶ Μοντρέαλ, Καναδᾶ, καὶ τοποθετήσαντες "Ἐπισκόπους" ἐν Ἀττικῇ καὶ Πελοποννήσῳ πρὸ 10 ἡμερῶν, κατὰ τὸ διάστημα δηλαδὴ τῶν συνεχιζόμενων διαπραγματεύσεων περὶ ἑνώσεως μας, ἀποδεικνύοντες οὕτω τὴν μυχίαν ἐπιθυμίαν των νὰ τορμαλλίσωσι τὴν ποθητὴν ἑνωσιν, ἐνῷ ἡμεῖς δέ, δὲν ἐδημοσιεύσαμεν οὐδέν, ἐλπίζοντες εἰς τὴν ἑνωσιν» (ο. 37).

Τίς δὲν θὰ μειδιάσῃ ἀναγνώσκων τὴν φράσιν σας, «έλπιζοντες πάντοτε εἰς τὴν ἑνωσιν!» Ήαν ἐλπίζετε δὲν θὰ τὴν ἐτορμαλλίζετε μὲ τὸν γνωστὸν τρόπον σας, ὅχι μόνον ἄπαξ ἀλλὰ μυριάκι!.. Οἱ ἐπίσκοποι ἐπίσης Καναδᾶ καὶ Θεοσαλονίκης ἐγένοντο ἔτος καὶ πλέον ἐνωρίτεροι τῶν διαπραγματεύσεων σας καὶ ἡποροῦμεν καὶ ἡμεῖς μεγάλως διατὰ ἡ τοιαύτη ἀνησυχία σας διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἐπισκόπου τοῦ Ἑλληνικοῦ ποιμνίου τῶν Χρυσοστομικῶν ἐν Καναδῷ! Ή ἀπορία μας ὅμως ἐλύθη πλήρως, ὅταν ἀνεγνώσαμεν μετὰ προσοχῆς τὴν ἐπιτολὴν τῆς 26 Ὀκτ. 1972 τοῦ Σεβ. Σικάγου κ. Σεραφείμ, διαμαρτυρούμενού καὶ ἐκείνου ὁμοίως περὶ τῆς χειροτονίας τοῦ Σεβ. κ. Χρυσοστόμου διὰ τὴν ἔδραν τῆς Θεοσαλονίκης! Ἀνταλλαγὴ χαρίτων, ἐσκέφθημεν οἱ Ρῶσοι διαμαρτύρονται διὰ τὸν Θεοσαλονίκης καὶ οἱ Μαθαϊκοὶ διὰ τὸν Σεβ. Ἀκάκιον Καναδᾶ, τὸν όποιον δὲν ἐπιθυμεῖ ὁ ἐκεῖ Ρώσος Σεβ. κ. Βιτάλιος!!..

Βλέπετε, αἰδεσιμώτατε, ποὺ κατελήξατε; Νὰ διώκετε Ἑλληνας ἐπισκόπους ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ποίμνιον των, ὑπερασπίζοντες τὰς ἀντικανονικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κ. Βιταλίου, πρὸς χάριν τῆς γενομένης ἀναγνωρίσεως σας!! Ἰδούς ἡ γνησία ἔκφρασις τῶν ἐθνικοθρησκευτικῶν σας ἰδεωδῶν διὰ τὰ ὅποια καὶ συνεχῆς καυχᾶσθε!..

• • •

5. Εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα 37 τῆς περιωνύμου ἐγκυκλίου τοῦ «Ἄρχ/που» σας κ. Ἀνδρέου, διαμαρτύρεσθε ἐντόνως διόπι οἱ Χρυσοστομικοὶ σᾶς παρωμοίσαν μὲ τοὺς Μελιτανούς, ἐνῷ σεῖς, ὡς γράφετε, «οὐδὲ ποτέ» ἀπεκάλεσατε τοὺς Χρυσοστομικοὺς αἵρετικούς, παρὰ μόνον «χλιαρούς» περὶ τὴν πάστιν, μὴ ἀκριβολόγους...».

Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ πλεονάζοντος ψεύδους καὶ εἰς τὰς ποιμαντορικὰς εἰσοτὶ ἐγκυκλίους σας, ἀντιγράφορεν ἔνα μόνον χαρακτηρισμὸν μας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς τοὺς όποιους ἐδημοσιεύσατε κατὰ τὸ παρελθόν, διὰ τοὺς ἀδελφούς σας συναγωνιστὰς παλαιομερολογίτας.

«Οἱ ψευδείσκοποι τῆς Κάνιγγος 32... Οἱ ἀδίστακτοι διώκται πάσης θείας καὶ ἀνθρωπίνης ἡθικῆς... Οἱ μηδενισταὶ καὶ φαλκιδευταὶ τῆς θείας παρακαταθήκης... Διόπι ὁ Ἀκάκιος... ἀποδεχθεὶς τὴν κακουργίαν τῆς ὑθρεως κατὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἐμπαικτικῆς, ἀκύρου, ἀνοσίου καὶ ΣΑ-

ΤΑΝΙΚΗΣ ψευδεπισκοποίσεως του ὃ πότασο φόρων μὴ ἔχοντων καὶ ἔρωσύνην καὶ ἀφισταμένων πονήμας τοῦ φρικτοῦ θυσιαστηρίου...» (ΚΕΟ Ἰούλ. 1961, σ. 3 καὶ Ὀκτ. σ. 3).

Τίς δὲν φρικιῷ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ μόνον τῶν ἀνωτέρω ύθρεων; Ἐκτὸς ἔαν δὲν πρέπη νὰ θεωρηθοῦν ὡς τοιαῦται, λόγω τῆς... ὑφηγήσεως τῶν ὑπό... «τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἅγιου, τοῦ Πνεύματος τοῦ ἀειζώου καὶ Θεοοδότου» (!), ὡς ἐγράφατε ὅτι ἐγένετο καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἀνάγνωσιν τῆς περιωνύμου Ἐκθέοεώς σας!!.. (ΚΕΟ, Ὀκτ. '72 σ. 17).

Ποιος ἐκ τῶν νεοημερολογιτῶν ἔξεστόμενον ποτὲ τοιαύτας βλασφημίας ὥποιας ἔχει πρεύξατο ἡ καρδία σας καὶ μάλιστα κατὰ συνοδέλφων σας ΓΟΧ, ἀποδεικνύοντες οὕτω τὴν «ἀνεπίληπτον, ἀκηλίδωτον καὶ μὲ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἄφογον βιοτίν» σας, ὡς ἐγράφετε πρὸς καιροῦ (ΚΕΟ, Μάιος '72, σ. 10), ἐνισχύοντες οὕτω τὰς ὑποψίας πολλῶν περὶσκοτεινῶν καὶ κρυφῶν περὶ τὴν δρᾶσιν σας...

Παρ' ὅλα ταῦτα δὲν παύετε καθημερινῶς μετά... κροκοδειλίου συγκινήσεως νὰ ἀποκλαίετε τὰς ἀποτυχούσας ἀποπείρας πρὸς ἑνωσιν τὴν ὥποιαν σεῖς δοῦλος προηγουμένωνς ἔχετε... ἐν ψυχρῷ ἀνατινάξει!..

• • •

Αἰδεσιμώτατε,

Ο λαὸς ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων ἀλλὰ καὶ πολλοὶ προσκείμενοι καὶ φίλοι τοῦ Παλαιομερολογητισμοῦ, μετὰ ιδιαιτέρας προσοχῆς παρηκολούθησαν κατὰ Νοέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ θλιβερὸν γεγονός τῆς ἀρνήσεως σας, εἰς τὰς δραματικὰς καὶ παρακλητικὰς διαθέσεις καὶ προτάσεις τῶν Χρυσοστομικῶν, ύπερ τῆς ἑνώσεως.

Κατόπιν μιᾶς τοιαύτης εἰλικρινοῦς καὶ ἀδελφικῆς ἐπιθυμίας των ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως, πῶς είναι δυνατὸν νὰ σᾶς θεωροῦν «ἀντικανονικόύς» καὶ μετὰ τὴν χειροθεσίαν καὶ ἀναγνώρισμὸν σας, ὡς ἐγράφατε μὲν ἐσεῖς ψευδῶς, ὑπέγραψε δὲ ἀφελῶς ὁ Σεβ. κ. Ἀνδρέας; Ήαν ἐπίστευον κατί παρόμοιον, ἐπρεπε νὰ σᾶς ἀπαντήσουν ώς ἡξῆς εἰς τὰς προτάσεις περὶ ἑνώσεως: «Πηγαίνετε νὰ ἑνωθῆτε μὲ αὐτοὺς ποὺ σᾶς ἀνεγνώρισαν!» Οὐδὲν ὅμως τοιοῦτον οὐδὲ καθ' ὑποψίαν δὲν σᾶς ἀπέλυθνον. «Οτι ἀντικανονικῶς ἀνεγνωρίσθητε συμφωνοῦμεν, ἀλλ' ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΣ καὶ πάλιν σᾶς συνεχώρησαν τείναντες κείτα φιλικὴν πρὸς ἑνωσιν, τὴν όποιαν δυστυχῶς καὶ πάλιν ἐπλήξατε, διόπι ἀπλούστατα δὲν τὴν ἐπιθυμούσατε...».

Ασφαλῶς, θὰ ἐρωτήσῃς ὁ ἀναγνώστης μά, τί τέλος πάντων, ἐπιθυμοῦν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι; Ή ἀπάντησις είναι μία ΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗΝ καὶ μόνον τῶν Χρυσοστομικῶν καὶ ἐπειδὴ δὲν τὴν κατορθώνουν ἀποκρούσουν πάντα διάλογον τὸν όποιον πρὸς συσκότησιν τῆς ἀληθείας αὐτοὶ οἱ ἔδιοι είναι δυνατὸν νὰ ἀρχίσουν, ώς ἐσυνέβη καὶ προσφάτως.

Τὰ κατακτητικά τῶν ταῦτα δυνειρά οὐδέποτε ἀσφαλῶς εἶχον βεβαιότητα πινα διπο θὰ τὰ ἐπετύγχανον ἐσχάτως ὅμως, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ καθηγουμένου

τῆς ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως ἐν Βοστώνῃ π. Παντελεήμονος Μητροπούλου, εῦρον τὸν ἄνθρωπον ὁ δόποις τοὺς ὑπεσχέθη πολλὰ καὶ μεγάλα...

Οἱ ἀνωτέρω ἡγούμενος, συμμαχήσας πλήρως καὶ τελείως μετὰ τῆς παρατάξεως τῶν καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς Ρ. Διασπορᾶς, ἐπὶ τῆς δόποιας καὶ ἀσκεῖ τερασίαν ἐπιρροήν, ἥρχισεν τὸ ἀντικανονικὸν ἔργον του. Πλείονα δὲ περὶ τούτου ὡς καὶ τῆς σχετικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Σεβ. Σικάγου κ. Σεραφίμ, μετὰ ἀποδείξεως τῶν λεγομένων, εἰς τὴν μετὰ τὴν παροῦσαν ἀμέσως κυκλοφοροῦσαν ἀνοικτὴν ἡμῶν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἀνωτέρω καθηγούμενον.

Καὶ λοιπόν, γεννᾶται τὸ ἔρωτημα τὸ θέρια ἔνωσις τελεία καὶ παῦλα;

Ἐντυχῶς, ὅχι ἀκόμη! Οἱ μοναδικὸς καθ' ἡμᾶς τρόπος τῆς θεαρέστου πραγματοποιήσεώς της, καὶ μάλιστα μὲ ἐγγυήσεις ἐπιτυχίας, τὸ καὶ σπουδαιότερον, ἔχει διατυπωθῆ πρὸς καιροῦ (Β', σ. 16). Τὸν ἐπαναλαμβάνομεν: α'. Ἐπίτευξις θεωρητικῆς ταύτητος τῶν δύο παρατάξεων δύον ἀφορᾶ τὸν βαθμὸν ἐνοχῆς τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας. β'. Ἐκφρασις μετανοίας ἐκ μέρους τῶν Ματθαιϊκῶν διὰ τὰ ἔργα τοῦ παρελθόντος. γ'. Ἐξάσκησις ἡθικῆς πιέσεως ἐκ μέρους τῆς Ρ. Διασπορᾶς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ὑποχρεώσεών καὶ δ'. Ἀνευ δρῶν προσχώρησίς τῶν ὑπὸ τὴν Σύνοδον τῶν Χρυσοστομικῶν, ἥπερ καὶ θὰ καθορίσῃ τελικῶς τοὺς ὅρους τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀνωτέρω ἔνώσεως.

Μόνον ὑπὸ τοιαύτας ἡ παρομοίας προϋποθέσεις δυνάμεθα νὰ δηλῶμεν περὶ ἔνώσεως τῶν Παρατάξεων, ἄλλως θὰ καταλήξῃ ἡ ὑπόθεσις αὕτη νὰ συναγωνίζηται τὰς ἀνευάλητες φιλενωτικὰς δραστηριότητας τῶν συγχρόνων... οἰκουμενιστῶν!

Αἰδεσιμώτατε,

Ἐὰν δὲν ἐπιθυμήτε σεῖς καὶ ἡ παράταξίς σας νὰ καταντήσητε τελικῶς ἔχθροὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῶν Ι. Παραδόσεων, σπεύσατε πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω πρὸς ἡ εἶναι πολὺ ἀργά.

Οἱ Παλαιοημερολογιούμοδος καὶ ἄνευ τῆς παρατάξεως σας θὰ συνεχίσῃ τὴν πορείαν του· θὰ εἶναι δύος, πολὺ θλιβερὸν νὰ παραμείνουν τόσοι πιστοὶ δύοδοι του «έκτος τοῦ νυμφῶνος». Του, μὲ τοὺς φανούς τῆς... ἀκριβείας εἰς τὰς κεῖρας!..

Ἡ ἀποφυγὴ τοῦ ἀνωτέρω γεγονότος εἶναι δυνατή καὶ ἐπιβάλλεται μιὰ καὶ ἡ δύσις τοῦ βίου σας ἥγγισεν... Θελήσατε καὶ θ' ἀντιληφθῆτε ἀμέσως, διὰ τοῦτο τὸν πόνον της παρατάξεως τῆς Ρ. Διασπορᾶς.

Μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

Θεοδώρητος Μοναχὸς

Ιερὰ Σκήπη Αγίας Αννης, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1973 (π. ἡμ.).